

TOMISUL

FOAIE OFICIALĂ EPARHIALĂ

Sub conducerea unui Comitet

CUPRINSUL :

	Pag.
1) Apel de P. S. Episcop Gherontie	1
2) Educația Mulțimilor prin Biserica Creatoare de Prof. C. Mureșanu	3
3) La inaugurarea școlii de cătăreți bisericești	6
4) Ne trebuie ceva de Pr. Const. Popescu	11
5) Cerul Trad. de N. N. Țimiraș cl IV-a Liceul Mircea	13
6) Câte-va propuneri de Pr. Mih. Rădulescu	14
7) Soarele scoate la lumină de Stănescu Ștefan elev cl. V R.	15
8) La mormântul fostului Episcop Ilarie Teodorescu de Gh. Morariu Șef culeg. tip. Cărților Bisericești Buc.	17
9) Proverbe morale Trad. din L. Germană de cl. V A.	19
10) Din activitatea P. S. Episcop	20
11) Viața culturală	22
12) Act de mulțumire	22
13) Informațiuni	23
14) Parohiile vacante din Protoeria circ. Urziceni	24
15) Noi Hirotonii de Preoți și Transferări de Preoți	26
16) Diverse	28

CONSTANȚA

TIPOGRAFIA „COMERCIALA” LUCRĂTORII ASOCIAȚI

1926

Președinte: P. S. Episcop GHERONTIE

Comitetul de Redacție { Pr. Gh. Ziuagoveanu
Gh. Toma, profesor și Consilier eparhial
Const. Mureșeanu, profesor
Pr. I. Grigorescu
Pr. Const. Popescu

Schimbul între revistele bisericești se va face
pe adresa: Pr. Const. Popescu, Parcul C. F. R.
Constanța.

Abonamentele se vor trimite Onor. Protoerii iar
acestia vor trimite P. C. I. Grigorescu, directorul Sfintei
Episcopii.

A P E L

Eu, Gherontie, smeritul episcop al Constanței, mă adresez miilor de prieteni, cari m'au felicitat cu ocazia înălțării mele în scaunul episcopal și mi-au urat păstorie rodnică și li mărturisesc durerea sufletească ce am, că existența seminarului teologic din Constanța este în grea cumpănă.

Iniințat odată cu episcopia, seminarul, a fost instalat într'un pavilion de cazarmă, până la clădirea unui local propriu. Au trecut însă 4 ani de atunci și nu s'a putut face nimic.

Înainte Majestății Sale Regelui nostru iubit, în momentul când îmi încredința cărja pastorală și mă trimetea la eparhia mea, să propoveduesc cuvântul adevărului și să întăresc ideea de naționalitate și de dragoste pentru scumpa noastră Dinastie, am făgăduit că : „nu voiu da somn ochilor mei și genelor mele dormitoare, pânăcând voiu vedea local propriu pentru seminarul din Constanța.“ merit a ni da apostoli propoveduitori ai acestei sfinte idei.

Nu trecuseră decât 3 luni și existența seminarului devenise primejduită. Armata ni cerea pavilionul și noi trebuia să-l părăsim la 15 Iulie anul curent.

Dumnezeu știe câte nopți n'am dormit gândindu-mă, cum să salvez, măcar pentru un an, seminarul și, slavă Domnului, am reușit.

Hotărârea mea, însă, este să clădesc local propriu.

Am cerut ajutorul Statului și cred cu tărie că-l voi avea în măsura putințelor.

Pentru realizarea dorinței mele, cu un ceas mai de vreme, am luat dispozițiunile convenite în eparhie; iar prin aceasta fac apel la mulțimea prietenilor și cunoscuților mei din toată țara, din București, și întreaga Muntenie, din Craiova și întreaga Oltenie, din Focșani, Roman, Iași și întreaga Moldovă, din Chișinău, Bălți, Ismail și întreaga Basarabie, din Cernăuți și întreaga Bucovină, din Sibiu, Orașea-Mare, Arad, etc., și întregul Ardeal și rog pe oricine voi fi ajutat și eu vreodată, cu sfatul, cu învățătura sau în alt chip la nevoile lor, pe acei cărora li voi fi făcut vre-o plăcere, cu slujbele, cu cântările mele, cu felul de a mă prezenta în societate, când eram arhidiacon la Episcopia de Roman, la Biserica Madona-Dudu din Craiova, la Mitropolia din București pe fii și fiicele mele de spovedanie, pe foștii mei elevi, dela școala de cântăreți din Craiova, dela Seminarul Nifon Mitropolitul, pe fiii mei din eparhie, cări m-au văzut și cari încă nu m'au văzut, pe tineri, pe bătrâni, pe săraci, pe bogați, născuți români sau de altă națiune, pe toți și pe toate, îi implor să binevolască a-mi trimite mie personal, pe orice cale și în orice chip, obolul lor.

Iar eu smeritul vostru rugător, către Dumnezeu, vă făgăduesc iubiților că întru rugăciuni pentru voi, nu voi slăbi ziua și noaptea și dania voastră cu cinste o voi întrebuința pentru clădirea localului de seminar din Constanța și voi scrie numele vostru în cartea de aur, a acestui așezământ.

† GHERONTIE

Educația mulțimilor prin Biserica Creatoare

CĂTUȘELE CERULUI

Ce a fost omul până la venirea Mântuitorului? Un verme mizerabil, chinuit diabolic din toate părțile. Juguri grele și lanțuri cu mii de verigi satanice apasă și strâng trupul și sufletul ființei fără de noroc. Și, mai rău decât toate, nici o nădejde. Zeii, în cari credeau unii, erau ticăloși afară din cale. Te'nfiori când citești mitologia greco-romană! Ascultați! Destinul, tiranul zeilor, e aspru, rece, neîndurător. Iată-l pe Jupiter, regele cerului. Ca bună pildă pentru muritori, are numeroase zeițe, și mai multe fără de cununie. A leapadat în chip ușuratic femeii cerești (Metis, Themis, Eurinome, Demetra, Latona, Junona), ca să aibă legături cu numeroase pământene. Contra neamului omenesc purta Jupiter ură neîmpăcată. Nu admite progresul muritorilor. Prometeu îndrăznește totuși să aducă focul din cer. Pentru aceasta, urmează răzbunare neînchipuită. Sărmanul pedepsit e legat în lanțuri pe muntele Caucaz. Un vultur ciupește zilnic din carnea lui Prometeu, Rănila se acoper noaptea, pentru ca chinurile să n'aibă sfârșit. Ceilalți zei nu-s mai detreabă. Incaltea Mercur, zeul negustorilor, oratorilor și al hoților, le pune capăt tuturor. În primă zi de naștere fură următoarele lucruri: tridentul lui Neptun, săgețile lui Cupidon, sabia lui Marte, cingătoarea Venerii. În aceeași zi, sara, altă tâlhărie! Șterpelește boii păziți de Apollo în Pieria. Ca să-i meargă bine, sacrifică doi boi zeilor din Olymp. Lângă tâlhărie, se adaogă alte pacate întrupate de alți zei, așa vine beția, minciuna. Și totuși, asemenea foarte terorizau nu numai poporul de rând. „Insuși împăratul Octavian August duce frica de zei până la superstiție. Pentru a se apăra, poartă cu

dânsul un talisman (A Grenier, Le Génie romain, p. 445 56). Iată cum gândește Cezarul în vremea de aur a culturii romane.

JUGUL PĂMÂNTULUI

Și oamenii erau, așa dar, la fel cu zeii. Incepem cu cei de sus. Împăratul Octavian: Laș, crud, și trădător, ipocrit și infam. Iată câteva exemple: un prieten condamnat cere dreptul de înmormântare. Împăratul răspunde: „Au vulturii grijă!“ Pe o simplă bănuială vor să scoată ochii pretorului Q. Gallius. Destrăbălările intime sunt monstruoase. Aceasta-i stăpânul apusului, la nașterea Mântuitorului. În orient, avem pe Irod de două ori monstru. Un barbar indumeian, mai ticălos decât August. Dăm câteva isprăvi: își ucide soția Mariamnei. Apoi își zugrumă proprii copii, trei la număr. Din ordinul lui sunt arși mulți notabili. Iată cine-i Irod, cârmuitorul Palestinei, Irod, „Împărat al Iudeilor“. Deaceia, când aude de venirea magilor „s'a tulburat mult; și tot Ierusalimul s'a tulburat împreună cu el,“ (Matei, 2,-3). Și ca să scape de orice primejdie, „a trimes să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, dela doi ani în jos, cari erau în Betleem și în toate împrejurimile lui (Matei, 2-16).

Dar clasele suprapuse? Evident că nu puteau fi altfel decât stăpânii. Lacomie de glorie și aur, oricând gata de crimă contra oricui, având ca singur ideal plăcerile cele mai grosolane și obținerea dregătoriilor nemeritate. Și acum, ne putem închipui starea nenorocită a mulțimilor îngrozite de zei, superstiții, duhuri rele și stăpânitori și mai răi. Și pentru că noroadele nu renunță nicicând la calea mântuirii, băteau în naivitatea lor la toate porțile. „Unii aleargă la filozofi și-i întreabă: „Ce credeți voi? „Alții, plin de desnadejdie îngenunchiază în fața unei statui egiptene ori caută cu ochii încrezători la statuia împăratului roman. Aceiași Sâmbătă, intra în sinagogi, unde în-

vățătorii le citesc din cartea sfântă: „Ține poruncile mele și atunci îți va merge bine! „Și așa din Gibraltar până'n Persia, murmurau întrebările: Ce-i adevăr? Unde găsim pe Dumnezeu? Știe omul cum să ajungă la sfințenia inimii și fericirea vieții? „Gustave Frenssen, Die Vorbereitung auf Christus).

FĂRMAREA LANȚURILOR

Cu un cuvânt, până la venirea Mântuitorului, energia umană e înlănțuită de îndoită frică: a zeilor și a stăpânilor muritori. Robia spirituală e fără margini. Înainte de Domnul Christos, sufletul omului era acoperit cu plăgi pline de puroi. Brutalitatea acestor răni e indescriptibilă. Sufletul acesta e tot atât de tragic chinuit ca și trupul lui Iov. Durerea e o datorie „Ești născut pentru suferință!“ Așa cântă poetul grec. S'ar putea răspunde: Cum? S'au uitat minunile civilizației grecești? Minuni realizate fără ideea creștină! Caractere! Fapte vitejești! O istorie minunată! Aici trebuie să știm că trecutul grecesc este altul decât aceia fixat în cărțile lor. Luăm un exemplu. Războiul dela Marathon, unde după istoricii greci, luptă mii de Atenieni cu sute de mii de perși, a fost o neînsemnată hărțuială după elenistul Mahaffy. La fel toate războaiele grecești: minciuni meridionale. Dar cu patriotismul? Temistocle, vipera șireată își vinde compatrioții. Alcibiade ridică trădarea la principiu practic. Dar sentimentul de libertate? Libertate numai pentru câțiva nobili. Restul erau sclavi și barbari. Până la venirea Mântuitorului, soarta lumii e vrednică de plâns. Energia umană e de două ori încătușată. Peste cătușele cerului (zei tiranici, răutăcioși, plini de invidie,—apoi duhuri rele și demoni de toate felurile) se lasă greu jugul pământului. (Conducători cu moravuri satrapice, ambițioși și răi). Iar mulțimele omenești așteaptă ziua mântuirii.

Mântuitorul Isus Christos fărămă mai întâi cătușele olimpiane. În locul tiranilor cerești, cari erau zeii, așează

un singur Dumnezeu, care mai înainte de toate e bun ca toată bunătatea din lume fiind-că e: Tatăl nostru. Deacum oamenii nu se vor mai teme de nici o asprime rece a „Destinului“ zeul cel mai mare. Și nu voi avea grijă de Uranus, și nici de Titani și nici de vicleanul Jupiter și pe hoțomanul de Mercur. Duhurile rele perd și ele putere mai mare peste toată lumea e un singur Dumnezeu, care se bucură cu cea mai mare bucurie de progresul neamului omenesc. Mântuitorul zdrobește, prin urmare lanțurile care mii și mii de ani au ținut ferecată energia omenească. Și iată cum noroadele sunt sprijinite de acuma în năzuința lor spre perfecțiune de însăși Dumnezeu, care e Tatăl nostru.

(Va urma)

Prof. C. Mureșanu

La inaugurarea școlii de cântăreți bisericești

din 5 Octombrie 1926

Prea Sfințitul Episcop Gherontie, a ținut următoarea cuvântare:

Iubiților,

Iniințarea unei episcopii într'o provincie oarecare, nu e o mare greutate.

E destul să ai câțiva oameni de inimă, creștini și români buni; să mai găsești și un guvern, cu dorinți de a conlucra la propășirea culturală—religioasă, a cutărei sau cutărei provincii, să facă un sacrificiu de câteva sute de mii de lei sau un milion-două, pentru primele nevoi, să aleagă un episcop, pe care să-l ducă pela palatul Regal și să-l primească la reședința sa ca pe un împărat, să dea banchet în onoarea lui, și, apoi, să-l conducă într-o casă cu chirie și iată episcopia gata.

Așa e. Până aici lucrurile merg bine ușor; îi plac și episcopului.

Dar, de aici înainte vin greutatea și, încă unele mari. E chestie de organizare; de crearea instituțiilor ajutătoare, a diferitelor servicii; de clădirile, cari se cer și, de câte altele.

Datorită oamenilor de bine—Noi, nu-i mai numim, căci toți de aici și de la centru, au merite netăgăduite, toți dela mic la mare, de orice credinți politice, au dorit episcopie la Constanța, au lucrat pentru ea și, în 1923 a și luat ființă. Episcopia de azi reia firul episcopiei vechiul Tomis, care dispăruse din secolul VI (d. Chr.).

Adormitul întru fericire Ilarie, primul episcop al Constanței, deși începuse o activitate intensă pentru organizarea ei este însă—răpit preacurând din mijlocul nostru.

Dumnezeu a voit ca, după dânsul, să luăm Noi frânele episcopale.

Multe—Ni sunt grijile și mari Ni sunt greutatea pe cari le întâmpinăm: palatul episcopal abia se acopere; seminarul stă într-o cazarmă și peste un an trebuie să-l mutăm în altă parte; căci armata și reclamă cazarma; pentru clădirea unui local propriu, nu știm încotro să mai apucăm, căci,—până acum—n'avem un ban; lipsa de preoți, mai ales în Cadriater, precum și slaba salarizare a celor existenți, din care cauză zelul apostolic tânjește preoții luptându-se mai mult cu nevoile vieții de toate zilele, decât cu ale apostolatului bisericesc și național,—iată, iubitorilor, o sumedenie de greutatea, cu care avem a lupta în dorința de a promova interesele țării noastre în Dobrogea.

După cum cunoașteți, în parte, am și făcut unele începuturi.

Astăzi ia ființă cu ajutorul lui Dumnezeu școala de cântăreți bisericești, pe care o inaugurăm în aceste clipe. Este școala, care se impune ca și seminarul; căci este știut că slujbele bisericești nu se pot face fără ajutorul cântărețului și, dacă—pe unele locuri—se face, nu poate decât spre paguba frumuseții cultului extern.

Dar, paguba cea mai mare este atunci, când cântă-

reții bisericești, nu sunt competenți. Pecât de mult te atrage la biserică și te predispune la rugă un serviciu executat de un preot, care—pelângă pregătirea teologică—este dotat de Dumnezeu și cu o voce frumoasă; pecât demult te face să uiți oboseala șederii în picioare, în timpul slujbei o cântare a unui psalt cu voce plăcută și cunoștinți suficiente de muzică, peatât te obosește și te plictisește un serviciu executat de un preot și de niște cântăreți, cari nu știu slujba și nu cunosc arta cântării pe meșteșug.

La noi, în Dobrogea, unde n-a existat nici seminar până în 1923 și nici școală de cântăreți bisericești, până azi, atât preoții cât și cântăreții, afară de cei pe cari i'am găsit aici la anexare, au fost aduși de peste Dunăre și, adeseori, afară de câteva excepții onorabile, n-au fost cei mai de seamă, cum ar fi trebuit să fie.

De aici necesitatea seminarului și a școlii de cântăreți, pe care-o inaugurăm abia azi.

Slavă lui Dumnezeu c-o putem avea și acum!

Fără îndoială, nu-i ceiace trebuie să fie. Palatul Episcopal, în încăperile căruia—de nevoie—ne gândim s'ο așezăm, până vom avea un local propriu—în vreun pavilion la seminar—abia se acopere. Poate, peste un an-doi, să avem loc în palat și pentru școala de cântăreți.

Deocamdată, am instalat'ο aci unde ne găsim.

În scopul acesta—contra voinței noastre, care am dorit totdeauna să avem lângă noi în ochii noștri—cum zice românul—pe toți părinții catedralei, am mutat vreo șapte dintre ei într-o casă, care—deși—aproape de biserică—totuși e departe de noi, pe vreo doi i-am mutat chiar în locuința noastră personală de azi, numai și numai, ca să avem libere aceste două sălițe pentru școală de cântăreți, unde să putem pune câteva bănci, o catedră și o tablă pentru cursuri și o masă și câteva scaune pentru cancelarie.

E, doar, un modest început.

În lipsă de fonduri, ne-am tot văetat că nu putem

avea un corp didactic, care să se vadă mormit de un salariu oarecare.

E locul să arătăm, că această greutate, a fost învinsă și încă ușor. Un număr de idealisti s-au oferit să predea gratuit. Așa, avem: pe P. C. Econom Iulian Constantinescu, director și profesor al seminarului, pe Cucernicul Diacon Petre Serpe, profesor și subdirector la seminar, pe D-l protopsalt al catedralei episcopale Gh. Diaconu, un profund cunoscător al muzicii orientale mai ales, pe D-l Morozow, profesor de muzică occidentală și dirijorul corului ceremonial al episcopiei, pe Economul Ioan Grigorescu, Directorul cancelariei și pe Cuvioșii protosingheli Epifanie Crăciun și Silvan Nistor.

Directia am încredințat-o Prea Cuviosului Arhimandrit Athanasie Dincă, Marele nostru Eclesiarh, destul de competent pentru aceasta, pentru că a fost subdirector și profesor la seminarul Nifon din București, unde și-a valorificat cunoștințele.

Tuturor acestora li adresăm mulțumirile și binecuvântările noastre arhieresti și le urăm spor la lucru.

Dorința noastră, însă, este:

Să complectăm numărul profesorilor, cu specialiști în contabilitate, lucru manual, ceva drept, etc. Voim, ca viitorul cântăreț bisericesc să devie un al treilea factor de cultură și educație în păturile țărănești; voim ca el să poată ocupa și alte funcțiuni: contabil la parohii, la bănci, subkirurg (vaccinator), maestru de lucru manual, după specialitatea, pe care o învață în școala de cântăreți; etc. Avem și un profesor pictor. E părintele Epifanie.

Cu timpul, când programa studiilor se va întregi și cu alte obiecte de curs secundar școala noastră se va putea numi chiar seminar de cântăreți, și atunci cântărețul va putea deveni și învățător.

Seminarul de cântăreți de pe lângă Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei, înființat de Mitropolitul Conon, om iubitor de biserică și cu vederi largi unde și smerenia noastră

era în vremea aceea, a dat absolvenți, cari—azi—sunt învâțători, unii au dat diferență de 4 clase la seminar și, cunosc pe Gh. Dorobanțu preot de 4 ani și pe Sava Cozma, care s'a hirotonit preot zilele trecute, în eparhia Hușilor, după ce și-a terminat seminarul.

Să înființăm un internat.

Pentru acesta, vom apela—cum am și început în toate părțile să adunăm fonduri necesare.

Deocamdată elevii, vor sta la gazde în oraș.

Iubiților, școlile de cântăreți și-au căpătat autoritate în țară.

Absolvenții lor se bucură de oarecari privilegii: fac armata numai un an, sunt scutiți de prestații etc.

Cântăreții, azi, nu mai sunt nebăgați în seamă.

Ei s'au constituit în Asociație, se adună în congrese, caută să se instruească, iau parte la viața de stat, își trimit reprezentanți în parlament.

Chiar în parlamentul trecut au avut în senatul țării e colegul lor—cântărețul profesor I. Popescu—Pasărea.

Muzica bisericească, sub care din cele mai vechi timpuri, se înțelege psaltichia, muzica orientală, este o artă clasică. Și, dacă, de o bucată de vreme încoace, ea nu-i destul de apreciată,—ba chiar bârfită—două sunt cauzele :

1). Lipsa școlilor de psaltichie, care a dus la lipsa cântăreților cunoscători și al II-lea) că deși avem câțiva psalți buni, dar muzica lor nu-i gustată de cei ce o critică, pentru că s' „**cam neduși la biserică**”.

Muzica orientală, nu-i cu nimic mai prejos de muzica occidentală, dacă e bine cunoscută și bine executată. Ea rămâne podoaba cultului nostru și trebuie susținută.

Iată de ce, Noi, am înființat școala noastră de cântăreți, pe care o inaugurăm azi și iată de ce dorim ca viitorul cântăreț bisericesc să fie la înălțime.

Dumnezeu să Ni ajute și să binecuvânteze începuturile noastre pe începătorii școalei de cântăreți din Constanța.

NE TREBUE CEVA

În No. 5-6 din „Tomisul“ am spus pentru viața morală a poporului, atât laicii, cât și preoții au aceeaș răspundere. Dar, pentru a ajunge la rezultatele pozitive, mai ne trebuie ceva. Și anume ce?

1) *Să fim uniți* la înfăptuirea operelor religioase, morale, economice și sociale, fără să mai ținem în socoteală nuanțele ce ne despart. Căci principiile sânt neschimbătoare și domnesc peste toate veacurile; însă metodele sânt schimbătoare și se potrivesc fiecărui suflet, luat în deosebi. Deci să tolerăm, să respectăm și să iubim pe acei, cari, deși au aceleași principii ca noi, însă n'au aceleași metode de a le aplica.

2) Pentru că să putem înlătura judecăți nedrepte, discuțiuni deșarte, *trebuie să muncim*. Să dorim mai bine a crea o viață, decât a pierde vreme ca să facem legi, care să nu ni servească de loc la creșterea unor căi. Căci spre durere — așa se prezintă oamenii în această vreme: prea gălăgioși și de acea trăim cea mai mare parte din noi, într'o sărăcie morală și materială. Să luăm aminte dar: progresul se împlinește prin acei ce fac lucruri, iar nu prin acei ce vorbesc mai mult. Fiecare să ne închinăm viața unei acțiuni religioase și sociale, căci silințele noastre, întunecate ca și strălucite, tot vor aduce fructul lor. Pasul unei furnici apasă în univers, ca și plătura de apă ce cade, schimbă masa atât de întinsă a oceanului. Dar la acțiunea individuală, să adăogăm acțiunea colectivă care este foarte necesară, foarte puternică și foarte hotărâtoare.

3) Acțiunea începută este grea și de lungă vreme. Așa că, la efecte mângâitoare să nu ne așteptăm imediat. *Prin urmare să avem răbdare*. Cine nu știe să rabde, nu este capabil de lucruri mari și ce greu îmi vine de a mai arăta cusurile noastre ticăloase și totuși trebuie să le arătăm! Dintr'o acțiune a n o a s t r ă, vrem să cule-

gem imediat fructele. Nu vrem să așteptăm și, când suntem sortiți de a culege fructele după multă vreme, apoi Biserica, Crucea, Dumnezeu știe că în fața noastră, stau ca o cârpă lepădată!... Ce ticăloase vremuri și obiceiuri trăim!... Am vrea ca dimineața să semănăm, iar seara să culegem roada.

Fără să mai dau exemple din Sf. Scriptură, în cuvântul căreia nimeni nu mai crede, totuși e bine să facem îndemnuri către această virtute, care a fost practică de unii oameni, în carne și oase ca noi. Din ea, s'au atins cele mai înalte scopuri, căci aceștia mai înainte de a începe lupta, au observat și judecat luni întregi. Este adevărat că așteptarea ne apasă și ne face să suferim atât de crud, însă a suferi — trebuie să știm — nu este numai rău; ci este condițiunea și pregătirea succesului; este teascul ce strivește strugurile ca să iasă mustul; este durerea ce tâșnește numai eroism din sufletul creștinului și al preotului.

4) În fața noastră se așează nelegiuirea triumfătoare și lupta noastră trebuie să tindă către victoria binelui. Și oricâte greutăți ni se pun în cale, noi să nădăjduim într-o astfel de victorie. Căci motivul de desnădejde vine de sus de la Dumnezeu. În timp ce dușmanii credințelor și faptelor frumoase vegetează în neantul credințelor greșite și seamănă în jurul lor, numai grăunte sterp, noi, aceștia servim o cauză neperitoare, cauza lui Dumnezeu. Și când Dumnezeu e cu noi, cine va fi contra noastră?

Pr. CONST. POPESCU

CERUL ¹⁾

după Löwenstein

*Cât poate fi cerul de sus?
Acest am să v'o spun curând:
Chiar aripi singur de ți-ai pus
Ca păsările ce pătrund
Prin spațiu, și atunci de zbōri
Până la luminoase stele,
Colo 'n albastre depărtări,
Și de întrebii îngerii din ele,
Îți vor răspunde: Dragul meu,
Nu știm nici noi, e greu de spus.
Și vei călători mereu
Neobosit și nopți și zile,
(Nu trebuie să te grăbești:
Sunt doar sute de mii de mile).*

*Ajunge-vei prin sori cerești!
Degeaba-i străduința ta!
Aștepți să-ți dea răspunsul ție
Din loc în loc, din stea în stea,
Dar nimeni, nimenea nu știe...*

*Copile, poți să întrebii mereu!
Cât poate ceru'nalt să fie,
O știe numai Dumnezeu.*

Trad. de N. N. Țimirăș

Cl. IV-a

Liceul „Mirocea“

Trecem cu plăcere lauda tuturor elevilor cari se deosebesc prin scrieri morale și religioase; fie traduceri, fie concepții personale.

Câte-va propuneri

Cultura religio-morală ce se face de cler poporului, mai ales acum după războiu, este începută în toate unghiurile țării. În toate eparhiile cercurile culturale preoțești își desfășoară activitatea după norma stabilită de chiriarchie sau de ele și nădăjduște să culegă roade.

O vie și puternică activitate a clerului se desfășoară în Oltenia sub îndemnul eruditului episcop Bartolomeu. Prea Sf. Sa chiar a și editat o broșură: „*Îndrumări pentru lucrările bisericești*“ ce servește ca dreptar de conducere pentru fiecare preot și instituție religioasă culturală. În dieceza Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei de asemenea organul oficial „*Apostolul*“ publică regulamentul pentru ținerea cercurilor pastorale—aprobat de adunarea protopopilor în ședința din 4 Iunie 1925

În dieceza noastră a Constanței, lucrează cu multă râvnă unele din cercurile cult. pastorale. Până în prezent n'am văzut nimic publicat în organul diecezei „*Tomisul*“¹⁾ nici îndrumări despre felul cum au să decurgă aceste adunări,²⁾ nici dări de seamă a cercurilor ținute ca să se vadă cum lucrează unii și dacă în adevăr ele aduc roadă și folos³⁾.

1) Cine să le publice, p. Rădulescu? N. R.

2) Peste tot ce e omenesc, dămină îndrumarea Mântuitorului și deci nu-i permis nimănui să se plângă de îndrumări, în privința apostolatului. Înalte privinți sânt și înă de mult. N. R.

3) Mă iartă, dragă părinte, dacă îți spun un lucru, ce poate are să te supere. S'au poate nu ai citit numerile din „*Tomis*“ sau dacă le-ai citit, le-ai uitat. De câte ori nu m'am plâns de indiferența fraților mei părinți?... Indiferența față de scris este condamnată. Nu există incapacitate în a așterne impresiunile căpătate în adunările preoțești. Cât de simplu și tot se pricepe oricine să scrie. Am scris în coloanele acestei reviste, chiar plin de revoltă că nu se scrie nimic din activitatea preoțească, cu atât mai mult, cu cât știam și știu că există această activitate, precum știam și știu că-s preoți care pot scrie. Și acum părinte Rădulescu, a cui este vina? N'o fi și a Sf. Tale? Vrei să fii rugați, vrei să fii trași de mână în acest scop? Dacă fiecare și-ar cunoaște datoria—căci nu eu sunt dator să vă descriu activitatea și nici n'am putința de a o face d'aci—de a scrie câte ceva. Câtă plăcere nu mi-ar face dorința fraților precum și desărcinarea ce mi-o produce prin aceasta! Aci eu îmi pierd și timp și viață—fără vre-un folos practic și-i ușor a învinui însă e greu a lucra.

Eu pe Sf-ta te cunosc puțin, însă din propunerile Sf-Tale și mai ales din rândurile ce au însoțit articolele trimise, mi s'a părut că ești cu ifose. „*Doă nu-ți plăc articolele să le arunzi în foc*“. Mai era nevoie să-mi spui Sf. Ta acest lucru? Poate să fi un preot cu dorința multă de muncă, însă eu sânt mahnit când se văd prin altfel de firmă lucrurile. N. R.

Luând parte la multe din aceste cercuri culturale preoțești, am observat că creștinii dau busna a fi de față la frumusețea serviciului în sobor și a se adapa din învățăturile ce se răspândesc la asemenea ocazii.

Bine ar fi, ca Înalta noastră chiriarchie să reguleze aceste cercuri cu sancțiuni aspre asupra clericilor ce lipsesc fără motiv bine justificat.

Propun deci ca în „Tomisul“, Cucernicii frați preoți care voesc să facă dări de seamă asupra felului cum procedează și asupra rezultatului obținut, cum și felul cum ar fi mai bine să se țină ca să aducă folos cât de mult, ca astfel cu timpul să se unifice și să le vedem încoronate de succes.

Mai propun, pentru că în unele județe ale eparhiei avem câte două protopopiate, conferințe generale preoțești se țin la reședința fiecărui protopop, cu preoții din protopopiatul respectiv. Fiindcă am ajuns că nu ne mai cunoaștem preoții dintr'un județ necum din o eparhie, de aceea cred că ar fi de folos ca conferințele generale să se țină cu toți preoții din județ în două orașe, astfel cum ar fi cazul la Ialomița, seria I-a la Călărași cu preoții din protopopiatul Urziceni și Călărași; Seria a II-a la Urziceni cu preoții din protopopiatul Urziceni și Călărași. În ceilalți ani tot așa să se urmeze numai să se schimbe seriile, de pildă seria I-a cu a II-a și apoi preoții din serii, ca astfel nu numai că găsim ocaziunea a ne întâlni uni cu alți și a ne cunoaște, dar membrii adunări se găsesc în număr mai mare, mai impunător, iar sufletul conferințelor va fi mult mai viu, mai plin de interes și chestiunile ce se vor debate, vor fi mai mult cernute și apreciate. Ce zic Prea Cuc. Protopopi și ce răspund frații preoți? ¹⁾.

Pr. Mih. Rădulescu
Ștefănești Ialomița

Soarele scoate la lumină

I

*Lisandru-i cufundat în gânduri triste.
Il chinuește o faptă din trecut!
Văzând o rază veselă 'nainte
Devine palid și tăcut!*

1) Răspunsul să mi-l comunicî și mie.

La apropierea pașilor mei, vântul serei mi-a adus, pe aripile sale din sferile senine ale veșniciei, vocea ilustrului dispărut.

Am ascultat cu inima tremurândă, sfaturi și îndrumări folositoare și am celit cu ochii umezi, despre puterea lui Dumnezeu, în marea carte a vremii ce se deschisese pe mormântul fostului episcop.

Am simțit în acele momente cum se naște în mine un alt an, cum viața mea este numai o clipă din vremea veșniciei, și cât de mici și fără de putere suntem noi oameni în fața morței.

Gândurile mi se adânceau tot mai mult în negura vremii, scormonind cenușa atâtor vieți trăite în deșertăciune, iar patima omenescă ai căreia robi suntem până la mormânt nu se părea mai urâtă și mai grozavă, după cum mi-am putut-o vreodată închipui.

În fața acestui tablou, simțiam cum părerea de rău se furișează în sufletul meu. Ce căutasem aici și pentru ce venisem ?

Frica de judecata faptelor mele, apăreau acum mai clară și simțiam cum sabia înfricoșată a răspunderii, stă gata să mă lovească, când deodată un șuer subțire rupse tăcerea. Era glasul păzitorului care vestea pe ultimii întârziați ai cimitirului, că cetatea morței își închidea porțile, odată cu ultimele raze ale soarelui.

Era seară, o seară de toamnă târzie ca aceia de acum un an, când la lumina torțelor fumegânde, am condus la groapă, pe acela care lăsase în sufletele noastre durerea, despărțirii așa de curând.

M'am depărtat încet din fața mormântului. M'am strecurat ușor printre Sfintele cruci, fără să stric liniștea adormiților, ducând cu mine povara păcatului omenesc, pentru răscumpărarea căruia, a sângerat blândul Fiu din Nazaret pe dealurile Golgotei.

Trecând pe sub cupola dela intrarea cimitirului am simțit cum o umbră mă urmărește, iar prin ultimele licăriri ale luminei zilei, am zărit figura lui Ilarie Teodorescu desprinzându-se din umbra zidurilor. Cu mâinile întinse spre poartă îmi arăta strada. Un moment stătui locului, apoi îl auzii glasul spunându-mi: *acolo te așteaptă moartea. Doboar-o căci numai atunci vei găsi aci, viața veșnică.* Sub simțul poruncii spirituale m'am cutremurat.

Pașii unui călător grăbit răsunau pe caldarâmul de piatră; uruitul unui automobil apropiat îmi trezește simțurile rătăcite prin lumea veșniciei și îndată văd cum capul măreț al Episcopului Ilarie, învăluit până acum în valuri de lumină, dispăre ca o scânteie. Și atunci m'am simțit și eu cu trupul pe pământ...

GH. MORARIU

Șef olegător în tip. Cărților Bisericești
din București

Proverbe morale

Ajută pe săraci, căci atunci împruți pe Dumnezeu!

*

Cine nu a ascultat la timp, nu poate porunci.

*

Albine unde sunt, și mere este

*

O albină prețuește mai mult decât un roi de muște

*

Arta cinstește pe maestru.

*

Arta nobilează sufletul.

*

Arta nu se cântărește

*

Aur cine aruncă, aramă trebuie să strângă

*

Aurului i se deschid toate ușile, nu însă poarta cerului.

*

Cu aur nu se cumpără nici virtute nici minte.

*

Nu tot ce lucește e aur.

*

Ora dimineții are aur în gură.

*

Cartea de joc e biblia dracului.

*

Când capul te doare, toate membrele suferă.

*

Cetățenii buni sunt stâlpii puternici ai societății.

*

Cel mai bun cugetător vine în urmă

*

Cel ce cugetă într'un fel, vorbește alta și face cu totul altceva, e nedemn de a purta numele de om.

*

Chiar și cel din urmă cetățean poate folosi la ceva.

*

Cucul și măgarul când cântă, privighetoarea trebuie să tacă.

*

Cugetătorii sunt scutiți de vamă.

*

Cugetătorul bun nu vine niciodată mai târziu.

*

De te conduci după poftă și păreri, nu vei avea niciodată
destul și mulțumirea sufletească.

*

Cultura intelectuală nu face pe om moral, după cum
bogăția nu-l face fericit.

*

Te cunoști pe tine?

*

Dă mult, că la fel îți se va întoarce.

*

A da este lucrul cel mai nobil.

*

A da este mai fericit decât a lua

*

A da este mai frumos decât a lua

*

Cine dă mult are bucurie multă.

*

Darul dat cu sila, nu este vrednic de mulțumire.

*

Pe orășeni de țărani nu-i despart decât zidurile.

*

Omului îi stă în putință să nu dorească ce nu poate avea

Traduse din L. Germană de cl. V A.

Din activitatea P. S. Episcop

În drum spre Cara-Omer, Prea Sfinția Sa Episcopul, a vizitat biserica în construcție aproape gata de roșu, din Comuna Hasiduluc. A fost întâmpinat aci, de preotul satului și membrii din comitetul de construcție. Prea Sfinția Sa le-a exprimat mulțumiri pentru râvnă

ce depun la construcția bisericii, încurajându-i și îndemnându-i la muncă. Ia mai sfătuit ca în loc să cheltuiască patruzeci sau cincizeci de mii lei, cu facerea clopotniței, mai bine să așeze clopotele în turla bisericii, conform vechiului obicei, iar cu suma mai sus menționată, să construiască casa parohială, cu cancelariile respective.

Plecând mai departe Prea Sfinția Sa, s'a oprit în Comuna Topraisar, unde biserica distrusă în timpul și din mânia războiului, e aproape complet și frumos refăcută.

Această biserică dacă va fi pictată de un pictor de seamă precum e cea din Cara-Omer, va rivaliza în frumusețe și măreție cu cele mai de seamă biserici din capitala țării.

Acțiunile și la Hasiduluc, Prea Sfinția Sa, a felicitat pe membrii comitetului de construcție, pentru munca și interesul ce depun la înfăptuirea acestui monument național și religios.

Ajunzând în Comuna Caraomer, Prea Sfinția Sa, a fost primit cu tot fastul cuvenit. Mergând la biserică care urma să se sfințească a fost primit cu crucea și Evanghilia, de protoiereul județului, preoții din împrejurimi și diaconii episcopali, Ilarion Marin și Cristofor Doru. Serviciul vecerniei și al sfințirii pâinilor, s'a oficiat de însuși Prea Sfinția sa, înconjurat de Arhim. Athanasie Dincă, Protoiereul Județului, mulți preoți și diaconii mai sus numiți.

A urmat slujba privegherii cu acelaș fast.

A doua zi dimineața, s'a început slujba sfințirii cu ceremonialul obișnuit. După terminarea slujbei, Prea Sfinția Sa, a ținut o prefață frumoasă cuvântare, având ca temă, pilda evanghelică, despre bogatul nemilostiv și săracul Lazăr. Cu această ocaziune Prea Sfinția Sa, a înfierat pe propagandiștii destructivi. cari vin și turbură liniștea credincioșilor cu calendarul și altele.

Prea Sfinția Sa, cu autoritatea-i spirituală, cunoscută, a recomandat credincioșilor supunere și ascultare stăpânilor laice și clericale, cari după spusa apostolului, dela Dumnezeu sunt rânduite.

La masă, Prea Sfinția Sa, a toastat pentru Majestatea Sa Regele și întreaga Dinastie.

Domnul Pretor al Plășii Mangalia, Melide și alți mulți domni, precum și preotul Lupu, parohul Cara-Omerului, au toastat pentru Prea Sfinția Sa Episcopul, exprimându-și bucuria de a-l vedea în mijlocul lor. După ce una din gazetele din Constanța, s'a grăbit să publice că, Prea Sfinția Sa, e suferind și reținut în casă.

Sărbătoarea a fost cât se poate de înălțătoare și a lăsat în inimile credincioșilor, cele mai plăcute și creștinești impresiuni. Cinstea aceasta se cuvine preotului Lupu și credincioșilor din Cara-Omer, cari au contribuit cu tot sufletul, atât la refacerea monumentalei biserici—cât și la marea sărbătoare, dela 31 Octombrie a. c.

Viața culturală

Sâmbătă, 30 Octombrie, Academia Populară și-a reluat activitatea. Au conferențiat d-nli: avocat Bucur Constantinescu, rostul acestei instituții în viața Dobrogei; magistrat D. Stoicescu. Cea dintâi corabie românească; prof. C. Mureșanu, sufletul copilului.

Sâmbătă, 6 Noembrie, a ținut conferința inaugurării D-l Comandor Corneliu Buchholtzer, ce e marea, iar prof. C. Mureșanu și-a continuat cursul, trecând la problema adolescentului.

Academia Populară din Constanța

Act de mulțumire

Dela începutul activității din acest an a Academiei Populare din Constanța P. S. Episcop al Constanței Gherontie, a dat acestei Instituții culturale înaltul său sprijin cu cel mai mare devotament.

Biserica, în neamul românesc, a fost totdeauna alături de școală, sau mai bine zis a născut școala și a susținut morala și educația prin religie.

De aceia P. Sfințitul Episcop, păstrând tradiția și de data aceasta a dat cel mai strălucit exemplu, gândindu-se că la temelia cricării mișcări din Stat și mai ales a vieții culturale trebuie să fie cea dintâi biserica. Pentru aceasta la propunerea subsemnatului și a D-lui Profesor Const. Mureșanu, a primit cu cea mai mare satisfacție nu numai a lua parte ca membru, precum și a lua parte la șezători, dar ne-a asigurat că ne va face toate înlesnirile posibile pentru propaganda culturală în oraș și județ, cum și îndemnul său către personalul clerical spre a participa prin cuvântări și în tot felul.

De aceia Academia Populară din Constanța prin subsemnatul aduce P. S. Episcop cele mai vii mulțumiri prin publicitate și dea Domnul ca exemplul să fie imitat de toți frunțașii instituțiilor publice și private din acest oraș și județ.

Președinte, *Bucur Constantinescu*

1926, Noembrie 12, Constanța.

INFORMAȚIUNI

P. S. Episcop a donat Societății Culturale „Dunărea” din Călărași pentru bibliotecile căminurilor culturale din lucrările P. S. Sale: 40 bucăți din lucrarea „Scurt istoric asupra persecuțiilor religioase din Rusia Sovietică” și 20 bucăți din lucrarea „Problema religioasă”.

P. C. Protoierei sunt înștiințați a nu mai face uz de telegrame și convorbiri telefonice în interes de serviciu, căci Ministerul nu plătește asemenea convorbiri.

În ziua de 14 Noembrie a. c., se va deschide sesiunea de toamnă a Sfântului Sinod. Prea Sfințitul Episcop, în acea zi, fiind reținut la Sfințirea bisericii din Cavaclar, Jud. Constanța, nu va putea lua parte la deschidere.

În ziua de 12 Noembrie a. c., orele 16 din zi, membrii comisiunii economice, sntt convocați la reședința Sf. Episcopii, având de discutat mai multe chestiuni de ordin financiar.

Cota sporului de 15 la sută, asupra salariului pe trimestru Iulie convenit preoților din Jud. Constanța, s'a ordonat pe ziua de 9 Noembrie a. c.

Preotul Petre Ionescu din Bazargic, a fost numit confesor al garnizoanei din acel oraș.

Se atrage atențiunea tuturor preoților asupra adresei Onor. Ministerul de Culte No. 48002 din 3 Noembrie 1926 adresat Sf. Episcopii și al cărui cuprins este următorul:

Este știut că multe obiecte vechi bisericesti de mare valoare istorică și artistică au fost înstrăinate sau schimbate din cauză că deținătorii sau custozii de drept ai acestor adevărate tezaure nu au avut noțiunea valorii lor.

Spre a le pune la adăpost de o asemenea impietate și pentru ca cercetătorii istorici să le poată găsi oricând la locul lor, Vă rugăm să binevoiți, a da ordine severe ca toate obiectele bisericesti vechi de orice natură, să nu mai fie în nici un chip înstrăinate, ci păstrate cu îngrijire.

Toți acei cari vor contraveni acestor dispozițiuni, în afară de răspunderea materială, vor fi urmăriți și pe cale penală în fața instanțelor judecătorești pentru înstrăinare de bunuri publice.

Ministerul Cultelor prin Decizia No. 46170, a stabilit că minimumul număr de parohii pentru înființarea unui protopiat să fie de 20.

Ministerul de Culte prin Decizia No. 47130, a hotărât ca, dela 1 Ianuarie 1927, Revizorii Eparhiali să rămână numai cu acea atribuție, renunțând la orice altă funcțiune publică.

Ministerul de culte prin Decizia No. 45733, a hotărât ca membrii clerului chemați în funcțiuni bisericesti și didactice, să nu mai poată ocupa delă 1 Ianuarie 1927 mai mult de două însărînări retribuite de stat, potrivit art. 4 din legea cumulului.

Revizorii Eparhiali și Consilierii eparhiali retribuiți, nu vor ocupa decât pe aceasta și vor pune ca salariu de bază, salariul agregărilor universitari cu gradațiile ce le au azi, până la 4 gradații din 5 în 5 ani.

Deci, trebuie să opteze pentru una din ocupațiunile ce au azi.

Prea Cucernicii Protoierei ai Eparhiali sunt înștiințați pe această cale, că, în curând vor primi calendarul eparhiei pe anul 1927 editat de revista „Tomisul”.

Să grăbească cu expedierea lui tuturor preoților, ca aceștia cel mai târziu la 1 Decembrie a. c. să le primească și să le distribuie credincioșilor; iar până la 1 Ianuarie 1927, să fie toți complect lichidați.

În același timp, vor îngriji și de încasarea abonamentului revistei „Tomisul” pe anul în curs, lei 120 preoții și epitropiile și 60 lei cântăreții și paracliserii.

Parohiile vacante din Protoeria circ. Urziceni Jud. Ialomița

1) *Parohia Amara*, cu 596 familii, 2458 suflete. Posedă 17 pogoane teren arabil, biserică parohiată cu hramul Sf. Nicolae, salariul corespunzător gradului de studii. Este vacantă de la 1 Ianuarie 1927, prin scoaterea la pensie a Pr. Neagu Negulescu.

2) *Parohia Bărbulești*, cu 325 familii, 1625 suflete. Posedă 34 pogoane teren arabil, biserică parohială cu hramul Sf. Nicolae, salariul uorespunzător gradului de studii.

3) *Parohia Broștenii-Noi*, 356 familii, 1738 suflete. Posedă 34 pogoane teren arabil, biserică parohială cu hramul Sf. Nicolae, salariul corespunzător gradului de studii.

4) *Parohia Bucu*, cu 246 familii, 1127 suflete. Posedă 17 pogoane teren arabil, biserică parohială cu hramul Sf. Nicolae salariul cuvenit gradului de studii.

5) *Parohia Cotorca*. com. Urziceni cu 110 familii, 560 suflete. Posedă 70 pogoane teren arabil o casă veche parohială biserica cu hramul Sf. Ioan Botezătorul salariul cuvenit gradului de studii și 100 lei lunar dela D-1 Marin Ionescu proprietarul moșiei

6) *Parohia Crăsanii*, cu 230 familii, 1131 suflete. Posedă 26 pogoane teren arabil, biserică parohială cu hramul Sf. Nicolae și biserica filială în satul Crăsanii de sus cu hramul Adormirea, venituri: salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

7) *Parohia Crunți*, cu 320 familii, 1350 suflete. Posedă 12 pogoane teren arabil biserică parohială cu hramul Sf. Nicolae, venituri: salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

8) *Parohia Giurgenii*, cu 285 familii, 1230 suflete. Posedă 17 pogoane teren arabil, biserica parohială cu hramul Sf. Impărați actualmente în reparație, venituri: salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

9) *Parohia Luclu*, cu 435 familii, 1756 suflete. Posedă 34 pogoane teren arabil, biserică parohială cu hramul Sf. Impărați o biserică filială cu hramul „Isvorul Tămăduirii” în com. Gura-Ialomița. Venituri: Salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

16) *Parohia Slătioarele*. cu 148 familii, 651 suflete. Posedă 34 pogoane teren arabil cu biserică parohială cu hramul „Sfinții Trei Ierarhi”. Venituri: Salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

11) *Parohia Ulești*, cu 220 familii, 1125 suflete. Posedă 17 pogoane teren arabil, biserică parohială cu hramul „Adormirea” Venituri: Salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

12) *Parohia Armăsești*, cu 156 familii, 681 suflete. Posedă 15 pogoane teren arabil biserică parohială cu hramul Sf. Gheorghe. Această parohie este particulară, întreținându-se din fonduri proprii ce se administrează de Onor Ministerul Cultelor. Venituri: Salariul cuvenit gradului de studii și venitul epitrahirului.

NOI HIROTONII DE PREOȚI

Seminaristul Gheorghe Apostol pe seama parohiei Ciobanu Jud. Constanța.

Seminaristul Ioan A. Popescu pe seama parohiei Reviga Jud. Ialomița.

Seminaristul Nicolae Borcan pe seama parohiei Bucu Jud. Ialomița.

Seminaristul Scarlat Zamfirescu pe seama parohiei Căzănești Jud. Ialomița.

Seminaristul Ioan Chivu pe seama parohiei Vișoara Jud. Constanța.

TRANSFERARI DE PREOȚI

Preotul Iosif Bălteanu, dela parohia Turcești Jud. Vâlcea, a fost transferat ca paroh la biserica din Com. Făurei Jud. Ialomița pe 1 Septembrie a. c.

Idem Constantin Vladimirescu, dela parohia Adâncata Jud. Dolj, la parohia Socoalele Jud. Ialomița pe 2 Noembrie a. c.

Idem Gh. Teodorescu, dela Căzănești Jud. Ialomița la Balaciu același Județ, pe 1 Noembrie a. c.

Ieromonahul Stelian Doros paroh provizoriu la parohia Vișoara a fost transferat pe ziua de 1 Noembrie în același calitate la parohia Mihai Viteazu Jud. Constanța.

S'a eliberat carte canonică pentru eșire din această eparhie Ieromonahului Ioachim Moraru fost paroh provizoriu la parohia Cogealac Jud. Constanța pe ziua de 1 Noembrie a. c.

Preotul Nicolae A. Bădescu dela filiala Saragea pendinte de parohia Carali Jud. Caliacra a dimisionat din acest post.

Preotul Anghel Ofcearof paroh al parohiei Cainargeaua Mică a fost transferat pe ziua de 1 Noembrie în aceeași calitate la parohia Avdula Jud. Durostor.

Ieromonahul Doroftei Anghel fost paroh provizoriu la parohia Potur Jud. Constanța a fost scos din cler și din cinul monahal pe ziua de 1 Noembrie conform petițiunii ce a înaintat Sf. Episcopii.

Ieromonahul Anastasie Negară a fost numit la parohia Erchesc Jud. Constanța pe 1 Octombrie în aceeași calitate.

S'a eliberat bilet de voie de eșire din această eparhie pentru a merge la metania sa, pe ziua de 1 Noembrie Ieromonahului Serafim Cristescu paroh provizoriu la parohia Canara Jud. Constanța.

Idem Ieromonahului Ilarion Negreț paroh provizoriu al parohiei Chioseler Jud. Constanța pe 1 Noembrie pentru a merge la motania sa (Mănăstirea Tismana).

Ieromonahul Daniil Rotaru fost paroh la parohia Mărculești Jud. Ialomița a fost numit pe 1 Octombrie emonarh al Catedralei Sf. Episcopii în locul Ieromonahului Evghenie Mucu exclus din monahism.

Ieromonahul Epifanie Crăciun fost paroh provizoriu la parohia Bărbulești Jud. Ialomița a fost numit Preot al Catedralei Sf. Episcopii pe ziua de 1 Octombrie în locul Arhim. Gherontie Ionescu căruia i s'a eliberat bilet de voie de ieșire din această eparhie,

Ierodiaconul Cristofor Doru a fost punit pe ziua de 15 Octombrie în postul de Diacon al Catedralei Sf. Episcopii în locul Ierodiaconului Glicherie Moraru demisionat pe aceeași dată.

D-l Ștefan Drăgan a fost numit cântăreț I la biserica Adormirea din Constanța în locul D-lui Al. Constantinescu îndepărtat pe 15 Octombrie a. c.

Idem Dumitrache I. Radu la parohia Cuza-Vodă Jud. Ialomița pe 15 Octombrie în locul lui Anghel M. Moise lă. at în disponibilitate.

Idem Ghiță Zărneanu paracliser la parohia Broștenii Noi Jud. Ialomița

Idem paracliser la biserica Sf. Gheorghe din orașul Constanța pe Baboiașu I. Enache pe 1 Octombrie 1926 în locul lui Grigore Bechir lăsat în disponibilitate.

Ștefan Petre a fost numit cântăreț pe 1 Octombrie la parohia Cilibicheoi Jud. Constanța în locul lui Simion Munteanu demisionat pe aceeași dată.

Idem Cosma S. Pruteanu cântăreț la parohia Tuzla jud. Constanța pe 1 Octombrie în locul lui Grigore Mușică lăsat în disponibilitate.

Mulțumiri

Epitropia bisericii parohiale din com. Miloșești Jud. Ialomița aduce vii mulțumiri D-lui Dragomir Chițoescu proprietar și comerciant, pentru că a împrejmuț cimitirul și biserica, cheltuind pentru aceasta lei 17.000 (șeptesprezece mii).—Dumnezeu să-l răsplătească, pentru această frumoasă și creștinească faptă.

Poșta Redacției

Părinte Vasilescu dela Malu, n'am primit nimic dela Sf. Ta. Eu n'am putut să-ți răspund că am fost ocupat. Până la 8 ale lunii poate să-mi sosească; căci după 8 dau materialul. Ia vezi ceva de Crăciun și Anul Nou. C. P.

MICĂ RECENZIE

Preotul T. Gh Popescu din Pitești dă la iveală o lucrare: „Părintele Ilie Duhovnicul”. Lăsând la o parte gestul frumos al unui mănunchiu de preoți de a scoate numere consecutive pentru a fi aruncate în mijlocul poporului numai de a fi întremat sufletește lucrarea pozitivă a părintelui Toma Gh. Popescu este mândrie pentru noi preoții, iar pentru poporul nostru care e îndopat cu fel de fel de literaturi care-i pervertesc simțirile, nu poate fi decât o doctorie pentru sănătatea morală și venită la timp. Stil limpede și curgător îți străbate sufletul și îți aduci aminte că viața de școală e și un acumulator de energie și fericit acel care în viața socială, culturală și economică pune în practică tot ceea ce-i dictează idealul evangheliei. Preoții noștri vor da roade pozitive numai recomandând-o și răspândind-o printre lumea creștină.

Este în 106 pagini, costă 25 lei și se poate comanda la Editura Bisericii Sf. Gheorghe, Pitești.

Inștiințare

S'a anunțat tot în acest număr că Revista noastră a scos un calendar pe anul 1927. E cât se poate de reușit. Acum cât privește expedierea lui, s'a hotărât astfel: Din București, dela Tipografia Cărilor Bisericești, calendarele se vor trimite către P. C. Protoieriei ai Eparhiei Constanța: Călărași, Urziceni, Constanța câte 10.000 (zece mii), iar la Bazargic și Siliștra câte 5000 (cinci mii). Pentru că și P. C. Protoierii și cucernicii preoți parohi, vor avea cheltueli cu privire la distribuirea calendarului vor avea atât unii cât și alții un rabat de 0,50 la la calendar.

Am trimis către P. C. Protoierii direct pentru că ei însuși știu mai bine situația parohiilor din circumscripții. Și pentru noi este aceasta o ușurință.

BIBLIOGRAFIE

Biblioteca creștinului ortodox. Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.

Astăzi când sufletele credincioșilor noștri sunt ademenite în diferite tabere străine, P. S. Sa părintele Episcop al Ardealului: *Dr. Grigorie Gh. Comșa*, a dat semnalul pentru intensificarea propagandei ortodoxe. Intre alte mijloace efective a hotărât să pună la dispoziția clerului și poporului o serie de broșuri, în care într'un limbajiu ușor și pe înțelesul tuturor, să se arate netemeinicia atacurilor și să desvăluiească intențiunile adevărate ale protivnicilor legii și bisericei ortodoxe. Rând pe rând vor fi demascați toți cei ce încearcă să submideze temelii bisericei ortodoxe a neamului și Statului nostru.

Până acum au apărut următoarele broșuri:

No. 1. *Dr. Gh. Ciuhandu*: Un neam și-un suflet.

„ 2. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Pruncii trebuesc botezați, dar numai odată.

„ 3. *Pr. N. Popovici*: Legea ortodoxă în trecutul nostru.

„ 4. *Pr. Ignatie Dihor*: Lupta pentru cruce.

„ 5. *Dr. Gh. Ciuhandu*: Calea vieții și calea morții.

„ 6. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Luptele bapțiștilor împotriva preoțimii române.

„ 7. *Pr. Caius Turicu*: Primiți sf. taină a cuminecăturii.

„ 8. *Pr. Cornel Magier*: De ce cinstim noi icoanele și sfânta cruce

„ 9. *Protosincel Iustin I. Suci*: Să ne mărturisim preotului (Spovedania).

„ 10. *Dr. N. Iorgovan*: Despre păcatul beției.

„ 11. *Protosincel Policarp P. Morușca*: Sfânta scriptură și tradiția sfântă.

„ 12. *Pr. Ștefan R. Lungu*: Posturile și însemnătatea lor.

„ 13. *Emilian Căpitan*: Oglinda Pocăiților.

„ 14. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Credința și Botezul.

„ 15. *Dr. Ioan Felea*: La Hristos fără pocăiți.

„ 16. *Dr. Ștefan Cioroianu*: Cinstiți, ascultați și iubiți biserica voastră strămoșească.

„ 17. *Pr. F. Codreanu*: Despre căsătorie.

Se pot comanda dela Librăria diecezană din Arad cu prețul 3 Lei de număr.

Ar fi un apostolat pentru preoți și un câștig sufletesc pentru popor, care-i pișcat așa de mult de sectele din mijlocul său, Broșurile acestea trebuie să dea năvală în popor, prin preoții săi.